

Î N C H E I E R E

24 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ion Druță
Maria Gervas

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Tehnoavantaj”, reprezentată de administratorul Lupoi Igor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Tehnoavantaj” împotriva Primăriei orașului Cricova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Tehnoavantaj” și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 01 iulie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 08 mai 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Tehnoavantaj”, reprezentată de administratorul Lupoi Igor a depus cererea de chemare în judecată împotriva Primăriei orașului Cricova cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la data de 22 decembrie 2014, SRL „Tehnoavantaj” s-a adresat către Primăria or. Cricova cu o cerere privind eliberarea autorizației de amplasare și funcționare a unității comerciale și prestarea serviciilor de comercializare: țigări, apă, bere, cu programul de lucru non-stop, str. Chișinăului 84, or. Cricova, nr. 091. Cererea respectivă a fost înregistrată de către pîrît sub numărul de intrare 05-4/276 din 22 decembrie 2014, însă nu a primit nici un răspuns în vederea eliberării sau refuzului în eliberare a autorizației. Astfel, reclamanta a considerat că autorizația a fost acordată în mod tacit.

Susține că la data de 13 martie 2015, a aflat prin telefon despre faptul că pîrîtul în privința cererii de eliberare a autorizației de amplasare depuse anterior a emis o Decizie prin care a refuzat în eliberarea autorizației, invocînd drept temei, că încăperea, în incita căreia SRL „Tehnoavantaj” solicită desfășurarea activității comerciale, face parte din bloc locativ și conform Regulamentului cu privire la eliberarea autorizațiilor de funcționare a unităților comerciale și de prestare a serviciilor sociale pe teritoriul or. Cricova, se interzice stabilirea programului de lucru în regim non-stop al oricăror unități comerciale/prestări servicii amplasate în blocurile locative.

Indică că la data de 16 martie 2015 a depus o cerere prealabilă prin care și-a exprimat dezacordul cu privire la Decizia Consiliului orășenesc Cricova nr. 05-5/1521 din 30 decembrie 2014 privind refuzul în eliberarea autorizației de amplasare și funcționare, iar la 06 aprilie 2015 a primit răspunsul nr. 05-5/461, prin care cererea prealabilă a fost respinsă. Concomitent, pîrîtul a anexat la răspunsul dat și Decizia nr. 05-5/1521 din 30 decembrie 2014 privind refuzul în eliberarea autorizației.

Relevă că drept refuz în eliberarea autorizației de amplasare și funcționare s-a invocat faptul că aceasta a fost solicitată pentru desfășurarea activității comerciale într-un spațiu ce se află în blocul locativ, însă conform Regulamentului privind eliberarea autorizațiilor de funcționare a unității comerciale și de prestare a serviciilor sociale pe teritoriul or. Cricova, este interzisă stabilirea programului de lucru în regim non-stop al oricăror unități comerciale/prestări servicii amplasate în blocurile locative.

Afirmă că nu este de acord cu cele invocate de pîrît, deoarece refuzul nu este bazat pe careva temeiuri de fapt și de drept.

Insistă că potrivit datelor cadastrale din Registrul bunurilor imobile, spațiu pentru care a fost solicitată eliberarea autorizației de către SRL „Tehnoavantaj”, situat pe adresa or. Cricova, str. Chișinăului 84, nr. 091 este o încăpere nelocativă ce aparține cu drept de proprietate persoanei fizice.

Solicită SRL „Tehnoavantaj”, anularea integrală a Deciziei Primăriei orașului Cricova nr. 05-5/1521 din 30 decembrie 2014 privind refuzul în eliberarea autorizației de amplasare și funcționare a unității comerciale și prestării serviciilor de comercializare: țigări, apă, bere, cu programul de lucru non-stop, pentru adresa din str. Chișinăului, 84, or. Cricova și obligarea Primăriei orașului Cricova în eliberarea autorizației de amplasare și funcționare a unității comerciale și prestărilor servicii de comercializare: țigări, apă, bere, cu programul de lucru non-stop, pentru adresa din str. Chișinăului 84, or. Cricova.

Prin cererea cu privire la completarea cererii de chemare în judecată a invocat suplimentar că, autorizația de funcționare solicitată la data de 22 decembrie 2014 este acordat în mod tacit, deoarece pîrîtul nu a adus la cunoștință decizia privind refuzul de eliberare autorizației în termenul de 20 zile calendaristice stabilit conform art. 16 al Legii cu privire la comerț interior nr. 231 din 23 septembrie 2010 (f. d. 45-46).

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 01 iulie 2015, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea reprezentantului SRL „Tehnoavantaj” privind reluarea examinării în fond a cauzei intentate la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Tehnoavantaj” împotriva Primăriei orașului Cricova cu privire la anularea deciziei (f. d. 48).

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 01 iulie 2015, acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015, a fost respins apelul declarat de către SRL „Tehnoavantaj” și menținută hotărîrea primei instanțe.

La 08 decembrie 2015, SRL „Tehnoavantaj”, reprezentată de administratorul Lupoi Igor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea integrală deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerînd-o nefondată, deoarece instanța a aplicat eronat normele de drept material și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Menționează că pe parcursul examinării cauzei, intimatul-pârît nu a dovedit că ar fi remis în termen în adresa reclamantului decizia nr. 05-5/1521 din 30 decembrie 2014 privind refuzul în eliberarea autorizației, la materialele cauzei lipsind vre-o probă prin care s-ar confirma respectarea de către autoritatea emitentă a termenului de 20 de zile.

În acest context, susține că decizia contestată a fost recepționată de recurent doar odată cu răspunsul la cererea prealabilă, iar despre existența acesteia a aflat abia la data de 13 martie 2015, prin telefon, astfel se deduce că decizia contestată a fost emisă de pârît contrar procedurii stabilite prin lege, motiv pentru care instanța urma să aplice prevederile art. 26 alin. (1) lit. c) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, potrivit căruia actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

Apreciază recurentul ca fiind neîntemeiate concluziile instanței de fond referitoare la inaplicabilitatea prevederilor art. 15 și art. 16 din Legea privind comerțul interior, pe motiv că eliberarea autorizației reprezintă o manifestare de voință a autorității publice.

Prin urmare, consideră că concluzia instanței în acest sens este eronată, deoarece legea reglementează expres consecințele nerespectării de către autoritatea competentă a procedurii stabilite privind emiterea deciziilor pe marginea cererilor de eliberare a autorizațiilor și aducerea la cunoștința solicitantului a conținutului acestora.

Indică recurentul că instanța de fond și cea de apel, au aplicat dispozițiile art. 109 alin. (1) din Constituția RM, invocând că Primăria or. Cricova dispune în calitate de autoritate publică locală de autonomie, însă această autonomie nu îi oferă dreptul de a deroga de la dispozițiile imperative ale legii, iar încălcarea normelor legale atrage nulitatea actului administrativ emis în asemenea mod.

Totodată, susține că prima instanță în motivarea hotărârii s-a referit la faptul că bunul imobil pentru care se solicită eliberarea autorizației este amplasat într-un bloc locativ, aplicând în acest sens eronat prevederile pct. 6.3 al Regulamentului privind eliberarea autorizațiilor de funcționare a unităților comerciale și de prestare a serviciilor sociale pe teritoriul mun. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 13/4 din 27 decembrie 2007 și pct. 6.3 al Regulamentului privind eliberarea autorizațiilor de funcționare a unităților comerciale de prestare a serviciilor sociale pe teritoriul or. Cricova, aprobat prin decizia Consiliului or. Cricova nr. 12/5 din 08 decembrie 2010, care interzic stabilirea programului de lucru în regim non-stop al oricăror unități comerciale și/sau de prestări servicii amplasate în blocurile locative.

În consecință, afirmă că instanța de fond a constatat că imobilul vizat în cererea reclamantului privind eliberarea autorizației de funcționare este amplasat în or. Cricova, str. Chișinăului 84 și are destinație nelocativă, însă greșit a stabilit că această încăpere este amplasată în cadrul unui bloc locativ, or prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 07 octombrie 2014, emisă pe dosarul nr. 3c/a-l361/14, în care Primăria or. Cricova a avut calitatea procesuală de pârît, litigiul vizînd refuzul acesteia de eliberare a unei autorizații similare celei solicitate în cazul dat, instanța judecătorească a constatat că încăperea nelocuibilă din or. Cricova, str. Chișinăului 84, nu este amplasată în blocul locativ, fiind o construcție separată.

Prin referința depusă din 15 februarie 2016, reprezentantul intimatului, Primăria or. Cricova, în baza procurii nr. 05-5/890 din 30 iunie 2015, Pruteanu Silvia a invocat

că recurentul s-a adresat administrației publice locale cu cererea de eliberare a autorizației de funcționare în regim non-stop într-un bloc locativ cu multe etaje, însă conform prevederilor pct. 6.3 din Regulamentul privind eliberarea autorizației de funcționare a unității comerciale și de prestare a serviciilor sociale pe teritoriul mun. Chișinău or. Cricova, este interzisă stabilirea programului de lucru non-stop al oricărei unități comerciale amplasate în blocurile locative, considerînd recursul declarat de SRL „Tehnoavantaj”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

La caz, se constată că copia deciziei instanței de apel din 20 octombrie 2015, a fost expediată în adresa recurentului SRL „Tehnoavantaj” la data de 21 octombrie 2015, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire nr. 9896 (f. d. 86).

Astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 08 decembrie 2015, în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Tehnoavantaj”, reprezentată de administratorul Lupoi Igor este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Tehnoavantaj”, reprezentată de administratorul Lupoi Igor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SRL „Tehnoavantaj”, reprezentată de administratorul Lupoi Igor asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Tehnoavantaj”, reprezentată de administratorul Lupoi Igor ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Tehnoavantaj”, reprezentată de administratorul Lupoi Igor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Maria Ghervas